

Motion till riksdagen 2009/10:Kr281

av **Bosse Ringholm (s)**

Jazzens ställning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att se över hur jazzens ställning i kulturpolitiken och samhället konkret kan förbättras.

Motivering

Som nätverket Svensk Jazz utpekat i sin kampanj ”Släpp in jazzen” med kampanjaktiviteter över hela landet har jazzmusiken på strukturella grunder hamnat i periferin av dagens kulturpolitik. Det fria kulturlivets mycket låga subventionsgrad är ingen nyhet och har pekats ut som ett problem i flera olika utredningar under flera decennier utan att ord har blivit till politisk handling. Tack vare att nästan allt arbete som utförs i de arrangerande föreningarna sker ideellt blir det mycket kultur för lite skattepengar. De musiker som agerar i det fria musiklivet genomför allt utvecklingsarbete obetalt och spelar för gagenivåer som är under hälften av vad deras kollegor får på institutionerna.

Kulturpolitiken måste ta tillvara medborgarnas engagemang och allt det ideella arbete som läggs ner i föreningsform. Svenska Jazzriksförbundet samlar 25 000 medlemmar från samhällets alla geografiska och sociala hörn som har sitt brinnande intresse för jazz gemensamt. Det är denna medborgerliga förankring som gör det fria kulturlivet så viktigt.

Fel! Okänt namn på

Med utgångspunkt från Kulturrådets rapport 2007:1 ”Musik 2004–2005” kan olika systems kostnadseffektivitet jämföras enligt följande:

Område	Redovisade konserter	Statligt bidrag
Orkesterinstitutioner	2 056	78 184,82
Länsmusikorganisationer	13 569	21 751,71
Fria grupper	3 596	2 589,82
MAIS-förbundens ¹ lokala arrangörer	9 808	1 656,50

¹ MAIS står för Musikarrangörer i samverkan. Förbunden samlar de flesta av landets ideella musikföreningar.

Förutom det uppenbara problemet med ett kulturliv där aktörerna agerar på så vitt skilda villkor kan också konstateras att denna sneda fördelning mellan institutionerna och det fria kulturlivet bestraffar vissa genrer mer än andra. Jazzen är fri till sin karaktär och en övervägande del av genren verkar också i det fria kulturlivet.

Orkesterinstitutionernas jazzverksamhet är om inte obefintlig så åtminstone försumbar. Inom länsmusiken ser det mycket olika ut, men i huvudsak kan konstateras att genren är starkt underrepresenterad. Jazzlivet består alltså till övervägande del av fria grupper med lågt statligt bidrag som frilansar hos fria arrangörer med ännu lägre statligt bidrag. Jazzen som genre är på detta sätt illa behandlad på grund av att de kulturpolitiska strukturerna inte har hängt med i konstformernas utveckling. Att ”pröva hur de nuvarande kulturpolitiska prioriteringarna och strukturerna förhåller sig till dagens samhälle” var ett av Kulturutredningens uppdrag men man lämnade inte några särskilda tankar eller förslag kring detta.

Jazzen måste stärkas både institutionellt och där den redan finns, nära medborgarna utanför institutionerna.

Stockholm den 2 oktober 2009

Bosse Ringholm (s)